

БІЛІНГВІЗМ ЯК НАУКОВИЙ ФЕНОМЕН

У мовознавстві білінгвізм (двомовність) визначається як специфічний стан суспільного життя, при якому спостерігається функціонування й співіснування двох мов у межах однієї держави.

Білінгвізм виникає внаслідок міжмовних контактів, а також етнічної неоднорідності самого суспільства (як приклад, існування в одній державі двох етносів, які користуються різними мовами). Білінгвізм відображає ситуацію, коли в одній країні дві мови визнані офіційними і мають рівноправний юридичний статус.

Проте варто відзначити також існування такого явища, як неофіційний білінгвізм. Він відображає ситуацію, коли офіційно визнана лише одна з двох мов, що вживається в державі, а друга мова продовжує використовуватися достатньо широко значною частиною населення. В Україні, як і в деяких інших країнах колишнього Радянського Союзу, існує білінгвізм. На сьогоднішній день у вітчизняному мовознавстві розглядають українсько-російський білінгвізм.

Як науковий феномен термін «білінгвізм» означає співіснування двох мов і в науковій літературі розглядається з двох позицій:

- 1) соціальне явище;
- 2) індивідуальна характеристика особистості.

Соціальним явищем білінгвізму називають специфічний стан життя суспільства, за якого спостерігається та визнається факт функціонування, співіснування двох мов на території однієї країни.

З позиції індивідуальної характеристики особистості білінгвізм розглядається не як загальна тенденція до двомовності, а як окреме явище конкретної людини або групи людей. Така ситуація виникає, наприклад, коли в одній родині батьки розмовляють двома мовами внаслідок приналежності до різних етносів, а дитина з малих літ прагне комунікувати з обома на однаковому рівні.

У складі населення України спостерігається перевага двох етносів – українського і російського. За даними опитування, українську мову вважають рідною 67,5% населення, тоді як для 29% рідною є російська мова. Проблема прийняття російської мови як другої офіційної активно обговорювалась і досліджувалася впродовж багатьох років після здобуття Україною незалежності. Однак у 2014 році після Революції гідності питання про визнання російської мови другою офіційною втратило свою актуальність на державному рівні. Проте, на соціальному рівні українсько-російський білінгвізм не змінив свою значущість.

На жаль, нам досі не вдалося здолати наслідки багаторічних утисків української мови і штучного нав'язування російської. На сьогодні владна еліта ще не має твердої позиції у відстоюванні прав української мови та не чітко контролює вживання її в державних закладах, таких як судочинство, освіта і наука, культура, а також засоби масової інформації.

Однак за даними спостереження і опитування, є підстави зробити висновки, що українська молодь докладає багато зусиль, аби підняти авторитарність рідної мови у своєму середовищі та поширити її у різні сфери суспільного життя через соціальні мережі.

Отже, на сьогодні відкритим залишається питання популяризації української мови серед населення, а також в усіх недержавних сферах суспільного життя.

Українсько-російський білінгвізм, хоч і має місце в нашій державі, проте підняття патріотичного духу, громадянської свідомості, любові до рідної землі і поваги до предків може значно змінити ситуацію в майбутньому в кращий бік.

*Науковий керівник: Чухліб Т.М.,
ст. викладач*

УДК 81'276.5:164 (043.2)

Галузинець Я.С.

Національний авіаційний університет, Київ

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ УКРАЇНСЬКОГО СЛОВОТВІРНОГО МЕХАНІЗМУ В ЛОГІСТИЧНІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ

Загальновідомо, що вивчення термінів є одним із перших кроків до оволодіння мовою професійного спілкування, зокрема й логістики. Оскільки логістична діяльність розвивається нині швидкими темпами, то її термінологія також знаходиться в динамічному стані. Необхідність правильного оформлення спілкування в логістичній галузі, глобальна комунікація та економічний розвиток актуалізують проблему розширення наукової галузевої термінології та її практичного застосування.

Сукупність логістичних термінів – терміносистема – знаходиться в процесі формування, вдосконалюється та змінюється. Однією з основних проблем української логістики є різні тлумачення термінології, оскільки інституційне уявлення про логістику відрізняється від уявлення тих організацій, які безпосередньо працюють на ринку.

Логістична терміносистема містить чимало термінів, притаманних іншим галузям, наприклад: менеджмент, маркетинг, комерційна діяльність, машинобудування, фізика, міжнародні економічні відносини та інші.